

Divoká růže

Pavel Bobek

Já po růži mám jméno
Jméno zní a dál jde čas
Růžím v šarlatu svět je jen scénou
Kdo jen ví, co to dřímá v nás

Když mě pohledem spálila jako strom blesk
Jak spoutaný já tam stál
Oheň v šarlatu, osud byl v té růži
V té chvíli sám ďábel snad stál opodál
Svět pak do trávy pad
A on mě měl rád
Ten keř růže zplanělé nad tělem vlád
On můj první byl
A ten můj rozum smyl
Když anděl zlý tvůj rozum svál si

Já po růži mám jméno
Jméno zní a dál jde čas
Růžím v šarlatu svět je jen scénou
Kdo jen ví, co to dřímá v nás

Já druhý den šel s kytkou za ní
Ona lhala mi, jak puklý drahokam
I když zplanělé jsou, růže dál voní tmou
Lásky jak růže jsou klam

A já na druhý den
Víc se rozvila jen
Když po růžích mám svoje jméno
Mám šarlat a nach
Když plách dívčí strach
Já stala se růží i ženou

Já po růži mám jméno
Jméno zní a dál jde čas
Růžím v šarlatu svět je jen scénou
Kdo jen ví, co to dřímá v nás

Pro jiné snad mě bůh taky stvořil
Svět to nejlepší místo je z míst
Ten spod keře snad, mě snad vážně měl rád
Co s růží divokou v zajetí hnízd

Věčná bestie lásky
Kolem toulá se tmou
Cítím dech ďábla z té růže zplanělé
Snad v pekle je ráj
Za ním jdeme na okraj
Cítím dál růži divokou dnem i nocí

Já po růži mám jméno
Jméno zní a dál jde čas
Růžím v šarlatu svět je jen scénou
Kdo jen ví, co to dřímá v nás